

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “หยอกล้อ”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “TEASE”

รพ.
ร3567
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 81155
วัน,เดือน,ปี..... - 6 ส.ย. 2551

b.	119 26752
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “หยอกล้อ”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “TEASE”

นายรัฐพล ศิริจิรสุก

Mr. RATTAPOL SIRIJIRASUK

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์... *กิตติ อมรพัฒนกุล* ...วันที่... 9. เม.ย. 2550 ...
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา... *[Signature]* ...วันที่... 5.5.50 ...
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพถ่ายบุคคล เรื่อง “หยอกล้อ”
	Portrait photography titled “Tease”
ชื่อ	รัฐพล ศิริจิรสุข
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล

บทคัดย่อ

คนแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป หน้าทีของช่างภาพคือการถ่ายทอดความเป็นตัวตนของแบบออกมาให้ได้ ซึ่งในงานภาพถ่ายบุคคลในชื่อว่า หยอกล้อ ในการทำงานนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติ ตลอดจนแนวคิดในการทำงานของแอนนี่ ไลโบวิทซ์ (Annie Leibovitz) ช่างภาพที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในทั่วโลก ในการถ่ายภาพบุคคล ที่มีแนวความคิด และการถ่ายภาพที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่ควรแก่การศึกษา ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบแนวความคิดและวิธีการทำงาน โดยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้านำเสนอแนวความคิดในแง่ของการจับเอาบุคลิกลักษณะ อาชีพรสนิยม ทศนคติหรืออะไรบางอย่างที่เกี่ยวกับคนๆนั้นออกมาในแบบล้อเล่นกับแบบ มีมุขอยู่ในแต่ละภาพ โดยศึกษาจากข้อมูลจริงจากผู้ถูกถ่าย แล้วไปสร้างเป็นภาพร่างนำไปพูดคุยกับแบบเพื่อขออนุญาตถ่ายภาพ ทั้งนี้แนวความคิดในการถ่ายอาจจะยืดหยุ่นได้บ้าง เพื่อหาข้อสรุปที่ลงตัวสำหรับทั้งคู่ แต่ยังคงพื้นฐานของแนวความคิดหลักไว้อยู่ ผลงานสำเร็จบางรูปมีเจตนาให้ดูเกินจริงบ้าง บางรูปก็ตั้งใจให้ขัดแย้งจากความเป็นจริง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลและรายละเอียดที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากผู้ที่ถูกถ่าย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณพ่อและคุณแม่ที่ให้กำเนิดชีวิตและให้ความรักความห่วงใยมาตลอดทุกวินาที
พวกท่านคือคนที่ผมรักที่สุดในชีวิตครับ

น้องสกุลภัทรและพีชญ์ณรัตน์ ญาติพี่น้องทุกคนที่ทำให้ตลอดชีวิตผมไม่เคยวาดาย
อาจารย์กิตติ, พงศักดิ์, กันต์, พิชัย, มงคล, ชัยวุฒิ, กิตติชัย, นิค, หน้อย, แดง ที่ทำให้ผมได้
เรียนรู้ในโลกของการถ่ายภาพ

บูรพคณาจารย์โรงเรียนอนุบาลวัดปริณายก วัดราชบพิธ นวมินฯ เตรียมพร้อม ทุกอย่างที่คุณ
ท่านสอนผมยังไม่ลืมครับ

พี่เบิร์ด คงเดช ศีร์รัน ไม่มีพี่ ไม่มีผมวันนี้ครับ
เทริก ค้อ ชัน น้ำ บัง พี่นนท์ เพื่อนๆกลุ่มเล็ก เพื่อนโฟโต้ เพื่อนฟิล์ม เพื่อนนิเทศ ลีๆนี่ ผมไม่
เหงาเลยครับ

คุณธนัตต์ กับพื้นที่สำหรับคำแนะนำ
เพื่อนๆมัธยมปลายนวมิน เตรียมพร้อม ชีวิตข้างต้นของผม สนุกสนานมากครับ
ชลดา วาทีนชัย นางฟ้าของผม ที่ยังคงยิ้มและรักผมอยู่เสมอ
นิค อาม่ากับพี่แพร์ ผมยังรำลึกอยู่เสมอครับ
ทุกอย่างที่เคยผ่านเลนส์ผม พวกท่านคือส่วนหนึ่งในชีวิตของผมครับ
ดวงชะตาและทางเลือกทั้งหลายที่บันดาลให้ผมเป็นอยู่

คำนำ

งานถ่ายภาพบุคคลชุดนี้ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลและแนวคิด ภาพร่างในการถ่ายภาพบุคคลในการทำงานของข้าพเจ้า ตลอดจนถึงช่างภาพที่ได้รับแรงบันดาลใจในการทำงาน โดยวิเคราะห์ถึงสไตล์การสร้างแนวคิดการทำงาน ประวัติ ทัศนคติในการทำงาน ผลงาน ข้าพเจ้าหวังว่าศิลปินพจน์นี้ จะมีส่วนช่วยให้แก่ผู้สนใจด้านการถ่ายภาพบุคคลได้บ้าง ไม่น่ามากเกินไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด จึงขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

รัฐพล ศิริจิรสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทนำ-โครงการศึกษาภาพถ่ายบุคคลในชื่อ “หยอกล้อ”.....	1
- ความเป็นมาของโครงการ.....	1
- วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
- ขั้นตอนการทำงาน.....	1
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1
บทที่ 1 แอนนี ไลโบวิทซ์.....	2
1.1 ประวัติ.....	2
1.2 อุปกรณ์ที่นิยมใช้.....	3
1.3วิเคราะห์แนวความคิดงานภาพถ่าย.....	7
1.4 ผลงานอื่น.....	13
1.5แนวความคิดในการทำงานของแอนนี ไลโบวิทซ์ ผ่านข้อเสนอแนะจาก คุณธনীต์ สิงหสูวิช.....	13 15
บทที่ 2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	16
2.1 คุณณัฐณลิน น้อยไม้.....	17
2.2 คุณสุทธิชาติ ศราภักขานิช.....	19
2.3 คุณวงศ์ทรง ชัยณรงค์สิงค์.....	22
2.4 คุณณรงค์ บุญรัตนานนท์.....	24
2.5 คุณสมศักดิ์ บุญมั่งมี.....	26
2.6 คุณอรรรถพร ธิมากร.....	28
2.7 คุณสุทธิพงศ์ ธรรมวุฒิ.....	30
บทที่ 3 ขั้นตอนการทำงาน.....	32
3.1การติดต่อประสานงาน.....	32
3.2จัดหาสถานที่.....	32

	หน้า
3.3 จัดหาอุปกรณ์ประกอบในภาพ.....	33
3.4 ถ่ายทำ.....	33
3.5 ตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์และอักษขยายภาพ.....	33
3.6 แผนผังการจัดไฟ.....	34
บทที่ 4 ผลงานจริง.....	40
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	45
บทที่ 6 ประวัติผู้แต่ง.....	46
บรรณานุกรม.....	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพ Annie Leibovitz.....	2
2 ภาพ Lennon and Yoko Ono.....	3
3 ภาพ Whoopi Goldberg.....	4
4 ภาพ Jerry Hall and Son.....	5
5 ภาพ Olympic Portraits.....	6
6 ภาพ Ellinchrom Dctobank.....	7
7 ภาพ Mamiya RZ 67.....	7
8 ภาพผลงานของ Andy Warhol.....	8
9 ภาพ Andy Warhol.....	8
10 ภาพ Jerry Hall and Son.....	9
11 ภาพโปสเตอร์หนังเรื่อง For a Few Dollars More.....	10
12 ภาพ Clint Eastwood.....	10
13 ภาพ John Lennon and Yoko Ono.....	11
14 ภาพผลงานภาพถ่ายบุคคลของ Annie Leibovitz.....	12
15 ภาพผลงานแฟชั่นของ Annie Leibovitz.....	13
16 ภาพผลงานแฟชั่นของ Annie Leibovitz.....	14
17 ภาพร่างคุณ ฉวีสุนลิน น้อยไม้.....	18
18 ผลงานของคุณสุทธิชาติ สราภักษ์วานิช.....	20
19 ภาพร่างคุณสุทธิชาติ สราภักษ์วานิช.....	21
20 ภาพร่างคุณวงศ์ทรง ชัยณรงค์สังข์.....	23
21 ภาพร่างคุณณรงค์ บุญรัตนานนท์.....	25
22 ภาพร่างคุณสมศักดิ์ บุญมั่งมี.....	27
23 ภาพร่างคุณอรรรถพร ธิมากร.....	29
24 ผลงานเพลงของคุณอรรรถพร ในวงเสื่อใหญ่.....	29
25 ภาพร่างคุณสุทธิพงศ์ ธรรมวุฒิ.....	31

ภาพที่	หน้า
26 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณณัฐณิน น้อยไม้.....	34
27 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณสุทธิชาติ สราภักขวานิช.....	34
28 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณวงศ์ทรง ชัยณรงค์สิงค์.....	35
29 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณณรงค์ บุญรัตนานนท์.....	35
30 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณสมศักดิ์ บุญมั่งมี.....	36
31 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณอรรถพร ธีมากร.....	36
32 ภาพแผนผังการจัดไฟ คุณสุทธิพงศ์ ธรรมวุฒิ.....	37
33 ภาพผลงานจริง คุณวงศ์ทรง ชัยณรงค์สิงค์3.....	38
34 ภาพผลงานจริง คุณอรรถพร ธีมากร.....	39
35 ภาพผลงานจริง คุณสุทธิชาติ สราภักขวานิช.....	40
36 ภาพผลงานจริง คุณสมศักดิ์ บุญมั่งมี.....	41
37 ภาพผลงานจริง คุณณัฐณิน น้อยไม้.....	42
38 ภาพผลงานจริง คุณณรงค์ บุญรัตนานนท์.....	43
39 ภาพผลงานจริง คุณสุทธิพงศ์ ธรรมวุฒิ.....	44

บทนำ

โครงการศึกษาภาพถ่ายบุคคลเรื่อง “หยอกล้อ”

Portrait Photography Title “Tease”

ความเป็นมาของโครงการ

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากงานถ่ายภาพบุคคลของแอนนี่บางจิ้นของเขา ที่มีการเล่นกับตัวแบบ โดยใช้ลักษณะจำเพาะ อาชีพ รสนิยมบางอย่างของแบบออกมาล้อเล่นได้อย่างมีชั้นเชิง เขาใช้วิธีการเหล่านี้ในการเล่าเรื่องไม่ว่าคนๆนั้นจะมีชื่อเสียงหรือไม่ก็ตาม แล้วได้สร้างความรู้สึกร่วมใจและขบขันแก่ข้าพเจ้า เช่น ภาพ Goldberg คนดำที่อยู่ในอ่างที่มีน้ำสีขาว (ล้อเล่นกับลักษณะจำเพาะ) หรือ ภาพ Jerry Hall นางแบบที่นั่งโพสท่าให้นมลูก(ล้อเล่นกับอาชีพ) จึงต้องการเริ่มศึกษาการทำงานในลักษณะดังกล่าวเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น และเพื่อที่จะนำความรู้และแนวคิดไปพัฒนาเป็นทักษะในถ่ายภาพบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

การศึกษา การสร้างสรรค์ภาพบุคคล โดยการนำเสนอล้อเล่นกับแบบ ในแง่มุมต่างๆของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นลักษณะจำเพาะ อาชีพ สภาพแวดล้อม ครอบครัว เป็นการเล่าเรื่อง ซึ่งใช้การศึกษาแนวทางการทำงาน ของแอนนี่ โลโบวิทซ์

ขั้นตอนการทำงาน

1. นำเสนอหัวข้อ เพื่อให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการดำเนิน โครงการ
2. นำเสนออ้างอิง รายละเอียด ประเด็นศึกษาเพื่อประกอบทำนิพนธ์
3. นำเสนอข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติมและความพร้อมตัวอย่างถ่ายแล้วบางส่วน
4. ส่งตรวจความคืบหน้าของงานและผลงานในส่วนแรก
5. ส่งผลงานสมบูรณ์ สรุปเล่มศิลปนิพนธ์ รอการพิจารณาปรับปรุง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจกระบวนการคิดงานของช่างภาพที่มีชื่อเสียงในการถ่ายภาพพอร์ตเทรต
2. หาสไตล์การถ่ายภาพพอร์ตเทรตในแบบของตนเอง
3. สะท้อนแง่มุมบางอย่างของตัวแบบ สร้างความแปลกใจหรือขบขันเล็กๆแก่ผู้ชมงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

แอนนี่ ไลโบวิทซ์ (ANNIE LEIBOVITZ)

ผลงานของแอนนี่ ไลโบวิทซ์ ได้ปรากฏสู่สายตาชาวโลกผ่านนิตยสารต่างๆ มานานกว่า 25 ปี เธอเริ่มอาชีพช่างภาพให้แก่ นิตยสาร Rolling Stone โดยมีงานต่อเนื่องในนิตยสารชื่อดังต่างๆ เช่น Vouge, Vanity Fair และผลงานหนังสือรวมภาพของเธออีกหลายเล่ม ไลโบวิทซ์ เป็นช่างภาพคนหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดความมีชีวิตให้กับภาพถ่ายของเธอ เธอบอกว่า ในการถ่ายภาพบุคคลสักภาพ คุณต้องมีความคิดเพื่อที่จะให้เป็นแนวความคิดของภาพ ซึ่งตัวตนของแบบที่จะถ่ายทอดนั้น ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นด้วยตัวอักษร แต่ถูกแสดงให้เห็นเป็นรูปถ่าย และสิ่งสำคัญที่ทำให้เธอได้กลายเป็นช่างภาพระดับโลก ก็คือ สไตส์ ภาพถ่ายของเธอถูกสร้างอย่างพิถีพิถันที่รายล้อมไปด้วย ที่ถูกสร้างสรรค์ เพื่อให้เหมาะกับแบบแต่ละคน ประกอบกับทีมงานที่มีผู้ช่วยและ สไตลิสต์ชั้นเยี่ยม จึงไม่แปลกที่ไลโบวิทซ์ประสบความสำเร็จในวงการถ่ายภาพมาตลอดกว่าสอง ทศวรรษ

ภาพที่ 1 Annie Leibovitz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ประวัติแอนนี โลโบวิทซ์

ช่างภาพที่โด่งดังในการถ่ายทอดความมีชีวิตให้กับภาพถ่ายของเธอ ความโด่งดังของเธอ จากงานภาพถ่ายบุคคล ทั้งที่อยู่ในวงการดนตรี กีฬา การเมือง ทำชื่อเสียงของเธอโด่งดังไปทั่วโลก เธอเป็นหนึ่งในสองช่างภาพที่ยังมีชีวิตอยู่ ที่มีโอกาสได้จัดนิทรรศการที่ The National Portrait Gallery โลโบวิทซ์เกิดที่เมือง Westport วันที่ 2 ตุลาคม 1947 บิดาของเธอ เป็นทหาร กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากอาชีพของพ่อ ทำให้ครอบครัวต้องย้ายที่อยู่ตลอดเวลา ในช่วงวัยเด็ก มารดาของเธอ Marjorie Leibovitz เป็นคุณครูสอนเต้นรำ โลโบวิทซ์ได้มีโอกาส เรียนเต้นรำกับมารดาหลายครั้ง

ในช่วงมัธยมปลาย โลโบวิทซ์ ชอบดนตรีมาก เธอเริ่มเล่นกีตาร์และแต่งเพลง ต่อมาเธอ ได้เป็นหัวหน้าชมรม folk singing ที่โรงเรียนด้วย เธอยังคงมองหาสิ่งใหม่ๆ ที่ท้าทายอยู่ตลอดเวลา โลโบวิทซ์หลงรักศิลปะ ดังนั้นเธอจึงสอบเข้าที่ San Francisco Art Institute ในช่วงปิดเทอม เธอ กลับไปเยี่ยมแม่และได้มีโอกาสไปเที่ยวที่ญี่ปุ่น สถานที่ที่โลโบวิทซ์ได้กลิ้งเป็นครั้งแรกในชีวิต และเริ่มหัดถ่ายภาพอย่างจริงจัง

ในปี 1969 โลโบวิทซ์ได้ถ่ายภาพนาคลอสที่อิสราเอล หลังจากนั้นก็กลับไป California เพื่อนของเธอได้ชวนเธอไปทำงานที่นิตยสาร Rolling Stone นิตยสารเกี่ยวกับดนตรีที่มีชื่อเสียง ฉบับหนึ่ง เธอเริ่มจากการเป็นผู้ช่วยให้กับ Grace Slick ในเวลาเพียงสี่ปี โลโบวิทซ์ ก็กลายเป็น หัวหน้าช่างภาพของ Rolling Stone ตลอดเวลาที่เธอทำงาน เธอได้ท่องเที่ยวถ่ายภาพไปยังประเทศ ต่างๆ ถ่ายนักร้องระดับโลกมากมาย เช่น John Lennon ซึ่งภาพนี้เป็นภาพที่โด่งดังมากภาพ หนึ่งของเธอ เป็นภาพที่ John Lennon ถูกถ่ายก่อนที่จะถูกฆาตกรรมเพียงสองชั่วโมง

ภาพที่ 2 Lennon and Yoko Ono

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปถ่ายที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดของเธอก็คือรูปนักแสดงหญิง Whoopi Goldberg ซึ่งมีเพียงหน้า แขน และขา ยื่นออกมาจากอ่างอาบน้ำที่มีนมอยู่เต็มอ่าง และคาราโทรทส์น์ Roseanne Arnold เล่นมวยปล้ำกับสามีของเธอในโคลน รวมทั้งศิลปินชื่อ Christo ที่ถูกผ้าห่อไว้แบบเดียวกับที่ Christo ทำกับงานศิลปะของเขา Andy Grundberg ซึ่งเป็นทั้งนักเขียนเกี่ยวกับเรื่องการถ่ายภาพและนักวิจารณ์ อธิบายเกี่ยวกับการที่ไลโบวิทซ์สามารถแสดงตัวตนที่ชัดเจนของภาพลักษณ์ของตัวดารานักแสดงต่อสาธารณชน ให้ออกมาในแนวตลกกว่า เป็นไปได้ว่า รูปที่ถูกหยิบยกมาพูดถึงมากที่สุดซึ่งอยู่บนปกหนังสือ Vanity Fair ในปี 1992 ซึ่งเป็นรูปนักแสดงสาว Demi Moore เปลือยทั้งๆ ที่เธอกำลังตั้งครรภ์หลายเดือน

ภาพที่ 3 Whoopi Goldberg

ในปี 1983 ไลโบวิทซ์ได้ออกจากนิตยสาร Rolling Stone หลังจากนั้นเธอมารับตำแหน่งเป็นหัวหน้าช่างภาพให้กับนิตยสาร Vanity Fair ซึ่งทำให้เธอได้มีโอกาสถ่ายรูปดาราดังๆ มากขึ้น รวมถึง ศิลปินต่างๆ นักเขียน กวี และนักเดินด้วย ในปีนั้นเองเธอได้จัดแสดงผลงานภาพถ่ายเดี่ยวของเธอเอง ภาพถ่ายบุคคลมากมายของเธอ ได้มาสรรค์สร้างงานศิลปะกว่า 60 ภาพ นักวิจารณ์ของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Christian Science Monitor ได้ชมผลงานของ Leibovitz แล้วบอกว่า งานของเธอมีทั้งอารมณ์ขัน และความงาม เช่นเดียวกับภาพลักษณ์ซึ่งบางคนก็บอกว่าฉีกกฎเกณฑ์เดิมๆ มากไป เธอมักจะถอยกลับไปดูว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ของเหล่าคนที่มีชื่อเสียงเหล่านั้น

ภาพที่ 4 Jerry Hall and Son

ในปี 1986 ไลโบวิทซ์ได้งานถ่ายภาพโฆษณาเพิ่มมาอีกหนึ่งหน้าที่ เธอถ่ายรูปในcampaign งานโฆษณามากมายของหลายๆบริษัทซึ่งก็มีทั้ง Honda, Arrow shirts, Rose's Lime Juice, the Gap รวมถึง American Express ด้วย หลังจากนั้นผลงานของเธอก็ทำให้เธอได้รับรางวัล Clio Award และรางวัล Academy Award ในสาขาอุตสาหกรรมโฆษณา ไลโบวิทซ์กล่าวไว้ว่าส่วนหนึ่งของการประสบความสำเร็จของรูปถ่ายเหล่านี้ก็คงมาจากงบประมาณที่มหาศาล โดยเฉพาะที่ได้จาก American Express ซึ่งทำให้เธอสามารถบินไปหาแบบและสถานที่ถ่ายทำตามที่ต้องการถ่ายได้ทุกอย่างและยังให้เวลาเธอนานหลายวันในการถ่ายรูปพวกเขาด้วย “ฉันได้ย้ายไปยังที่ต่างๆอยู่ตลอด ตั้งแต่ สร้างรูปภาพ แต่งเรื่อง จนถึงโรงละคร” เธอให้สัมภาษณ์กับนิตยสาร New York

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี 1996 คณะกรรมการแอตแลนติกได้แต่งตั้งให้ไลโบวิทซ์เป็นช่างภาพอย่างเป็นทางการของทีมชาติสหรัฐอเมริกาโอลิมปิก Vanity Fair ได้จัดพิมพ์ผลงานของเธอลงในนิตยสารฉบับเดือนพฤษภาคมและ Sports Illustrated ซึ่งลงรูปถ่ายการแข่งขันรายการต่างในกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนอย่างเป็นทางการ นอกจากนั้น ความพยายามครั้งแรกในการถ่ายรูปนักกีฬาของไลโบวิทซ์ ได้ถูกจัดแสดงใน Centennial Olympic Park ระหว่างการแข่งขันโอลิมปิกที่แอตแลนต้า ปี 1996 ขณะเดียวกัน ก็ลงในหนังสือภาพถ่ายเล่มล่าสุดของเธอ Olympic Portraits ด้วย

ภาพที่ 5 Olympic Portraits

แม้ว่าผลงานจะมีชื่อเสียงโด่งดัง แต่ก็มักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าผลงานเธอนั้นไม่จริง เพราะว่ามันแค่จะถ่ายแค่คนที่มีความเสี่ยงโด่งดัง เธอโดนวิจารณ์บ่อยขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามนักวิจารณ์แสดงความเห็นว่ารูปถ่ายคนดังมันเกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องกันมากเพียงใด และรวมถึงเรื่องวัฒนธรรมอเมริกันร่วมสมัย ไลโบวิทซ์บอกว่า การศึกษาผลงานของศิลปินและช่างภาพในยุคก่อนๆ นั้นมีความสำคัญกับเธอมากทีเดียว การโพสต์ท่าทางที่ไม่ธรรมดา แสงเงาที่เจิดจ้าและปัจจัยที่นึกไม่ถึงในการถ่ายรูปบุคคล นั้นแสดงให้เห็นวิสัยทัศน์ที่ทันสมัยสุดๆ เจาะสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมนั้นคือจุดมุ่งหมายสูงสุดของศิลปินหลายคน สำหรับไลโบวิทซ์แล้ว เธอจะไปให้ถึง

จุดหมายให้ได้ด้วยกล้องของเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 อุปกรณ์ที่แอนนี่ โลโบวิทซ์นิยมใช้

แหล่งแสงที่ Leibovitz ชอบก็คือ แฟลชขนาดใหญ่ที่สามารถกระจายแสงแรงสาออกไป นั่นคือ Ellinchrom Dctobank มันทำหน้าที่กระจายแสงแบบเบดเหลี่ยมที่สูงกว่าเจ็ดฟุต ให้แสงแรงและนุ่ม คล้ายคลึงกับ Soft Box ตัวใหญ่ การใช้ไฟแฟลชที่ตื้นนั้นต้องรวมถึงการใช้กล้องที่ดีในการทำงานเช่นกัน เธอใช้ Medium format camera ยี่ห้อ Mamiya RZ67 เธอบอกว่า “มันอาจจะไม่ใช่กล้องที่ดีที่สุดสำหรับการจับการเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว แต่มันเป็นกล้องที่อดเยี่ยมมากในการถ่ายภาพบุคคล”

ภาพที่ 6 Ellinchrom Dctobank

ภาพที่ 7 Mamiya RZ 67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 วิเคราะห์แนวความคิดงานภาพถ่ายของแอนนี โลโบวิทซ์

ข้าพเจ้าได้นำผลงานภาพถ่ายบางส่วนของโลโบวิทซ์ที่มีรูปแบบแนวคิดคล้ายกับงานที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น ซึ่งงานเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน นำมาวิเคราะห์ว่าภาพดังกล่าวมีแนวความคิดในการนำเสนออย่างไร ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับโลโบวิทซ์คิดทั้งหมด โดยจะอ้างอิงจากข้อมูลของตัวแบบ หนังสือและข้อมูลการทำงานของโลโบวิทซ์

ภาพ Andy Warhol

ภาพของ Andy Warhol กำลังถือกล้องถ่ายรูป โดยมีพื้นหลังสีขาวนั้น โลโบวิทซ์ใช้วิธีการนำสไตล์การทำงานของเธอมาถ่ายทอดร่วมกับแบบ คือ หนึ่งในงานที่ Warhol ทำก็คือ การถ่ายภาพบุคคลที่ถ่ายด้วยกล้องโพลารอยด์ในฉากสีขาว โลโบวิทซ์ให้ Warhol ขึ้นในฉากขาว แสงแฟลช และถือกล้องโพลารอยด์ตัวเหมือนกับที่เขาเคยทำงาน เป็นการนำสไตล์การทำงานของเธอมาร่วมกับแบบ

ภาพที่ 8 ผลงานของ Andy Warhol

ภาพที่ 9 Andy Warhol

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Jerry Hall

ภาพของ Jerry Hall กำลังนั่งโพสท่า แม่ในขณะที่เธอกำลังให้น้ำนมลูกชาย Leibovitz ได้ นำสไตล์บางอย่างของอาชีพของแบบมาร่วมกับแบบ Jerry Hall เธอเริ่มทำอาชีพนางแบบตั้งแต่อายุ 15 ปี และได้อาชีพนี้มาตลอดจนถึงการแต่งงานกับ Mick Jagger เธอโตมาจากเป็นนางแบบอย่างแท้จริง จึงไม่แปลกที่การกริยาบทของเธอบางครั้งจะเหมือนการโพสท่าแบบนางแบบ

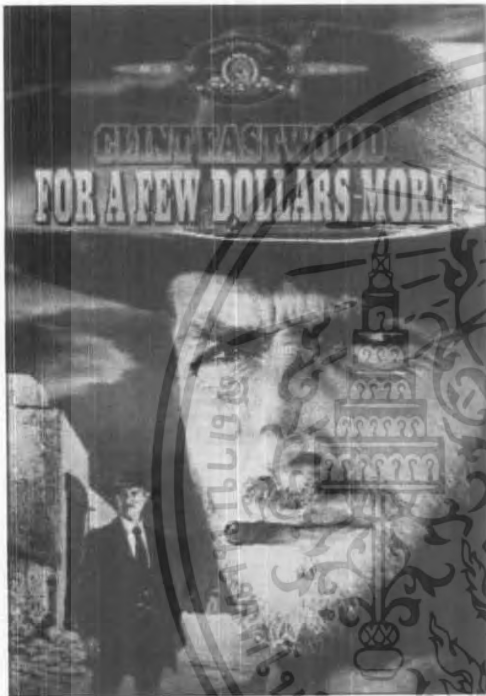

ภาพที่ 10 Jerry Hall and Son

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Clint Eastwood

Clint Eastwood ที่กำลังถูกเชือกมัดอยู่นั้น บรรยากาศเหมือนในหนังเรื่อง For a Few Dollars More หนึ่งควาบอยตะวันตกที่เขาเล่นเป็นควาบอยผู้เก่งกาจในเรื่อง Leibovitz แต่นำเสนอเขาในแง่ของตรงกันข้าม Eastwood กลับโดนเชือกมัดเอง ฮีโร่ที่ช่วยเหลือคนอื่น แต่กลับช่วยเหลือตนเองไม่ได้ โลโบวิทซ์ใช้วิธีนำเสนอวิธีการเล่าเรื่องแบบขัดแย้งกับแบบ

ภาพที่ 11 โปสเตอร์หนังเรื่อง For a Few Dollars More

ภาพที่ 12 Clint Eastwood

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ John Lennon

จากการตายของ John Lennon ในปี 1980 ภาพถ่ายเปลือยของ Lennon ที่กำลังนอนกอด Yogo Ono ภรรยาของเขา มีชื่อเสียงขึ้นมา มันเป็นรูปถ่ายสุดท้ายก่อนเกิดการฆาตกรรม มันดูดึงดูดยิ่งกว่าภาพคู่รักใดที่ปรากฏเป็นนิตยสารที่เกี่ยวกับการแต่งงาน นักวิจารณ์ท่านหนึ่งกล่าวเกี่ยวกับภาพนี้ว่า Lennon ที่หลับตาเปลือยกายกอดนั้น มันคือความรักที่บริสุทธิ์ที่สุด เหมือนเด็กทารกที่นอนกอดแม่ ความรักที่ยิ่งกว่าความรัก แต่มันคือสัญญาชาติญาณ ซึ่งหากลองมองดูดีๆ Lennon ทำนอนกอดนั้น มันเหมือนกับท่าของตัวอ่อนของเด็กที่อยู่ในท้อง นอกจากนั้น การที่ Lennon ที่เป็นขวัญใจของผู้คนมากมาย กลับมานอนเหมือนทารก ขอมสยบให้แก่ Ono ยิ่งทำให้คนดูตกใจ ภาพนี้จึงสร้างแรงดึงดูดใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 13 John Lennon and Yogo Ono

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งสำคัญที่สุดในการทำงานของไลโบวิทซ์คือการปฏิสัมพันธ์ที่ยืดเยื้อของเธอ ทั้งการชักจูง โน้มน้าว ให้แสดงออกให้ตรงกับกับแนวความคิดที่เธอกำหนด ซึ่งแนวความคิด บางครั้ง ตัวแบบเองนั้น เขาอาจไม่ต้องการจะแสดงออกในสิ่งที่ไลโบวิทซ์คิดไว้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมา บางครั้งมันเกินกว่าที่แนวความคิดที่วางไว้เสียอีก ไม่ว่าจะเป็นรูป Lennon ที่กอดภรรยา หรือผู้หญิงชาวบ้านที่มีอายุมากในหนังสือ Women รวมภาพของเธอ พวกเขาบ้านมักมีความคิดว่าผู้หญิงแก่นั้นไม่สวย ไม่เหมาะที่จะนำมาถ่ายรูป แต่ Leibovitz สามารถพูดให้สับสนความเชื่อต่างๆของชาวบ้านได้ และไลโบวิทซ์ก็พิสูจน์ในภาพของเธอแล้วว่า ผู้หญิงที่แก่นั้น ไม่สวย มันไม่ใช่เรื่องจริง

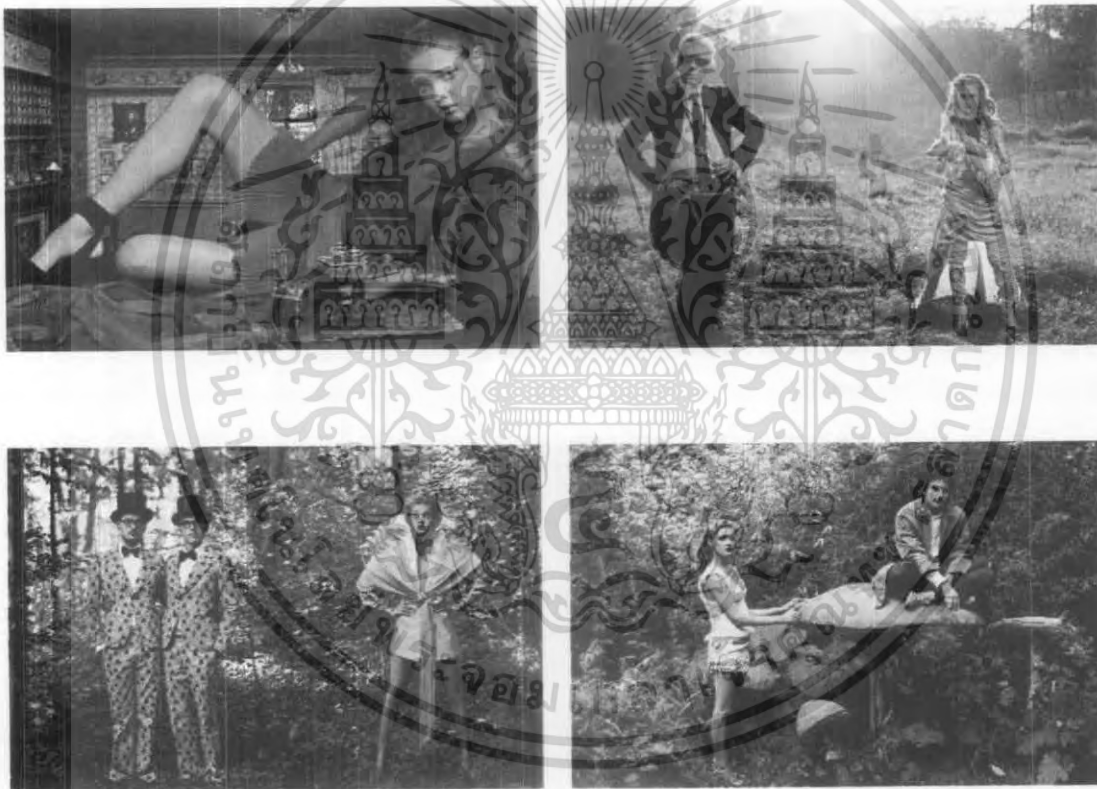

ภาพที่ 14 ผลงานภาพถ่ายบุคคลของ Annie Leibovitz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ผลงานอื่น

นอกจากภาพถ่ายบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เธอชื่นชอบ เธอยังถ่ายภาพแฟชั่นในนิตยสารต่างๆ เช่น Vouge โดยนำเรื่องราวมาจากภาพยนตร์หรือนิทาน มาเป็นตัวเล่าเรื่อง ผลงานบางชิ้นเธอยังถ่ายแฟชั่นโดยใช้ตัวละครในภาพยนตร์นำมาถ่ายเอง ซึ่งดูแปลกตาและน่าสนใจมาก เราจะได้เห็นตัวละครที่ชื่นชอบ มาโพสท่าถ่ายภาพในงานแฟชั่นเธอ

ภาพที่ 15 ผลงานแฟชั่นของ Annie Leibovitz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ผลงานแฟชั่นของ Annie Leibovitz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 แนวความคิดในการทำงานของแอนนี่ โลโบวิทซ์ ผ่านข้อเสนอแนะจาก คุณชนัดต์ สิงหสูวิช

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ไปขอคำแนะนำจากคุณชนัดต์ สิงหสูวิช ช่างภาพที่เคยทำงานที่ Annic Leibovitz Studio ที่นิวยอร์ก และได้ทำงานในส่วนของผู้ช่วยช่างภาพให้กับแอนนี่ โลโบวิทซ์ คุณชนัดต์ได้บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับแนวคิดและการทำงานของโลโบวิทซ์บางส่วน คุณชนัดต์ กล่าวว่า แอนนี่เป็นคนที่สามารถปลุกความเป็นตัวตนของแบบได้ดีมากในขณะที่เขาถ่าย บางครั้งเธอจึงได้ภาพที่โดดเด่นเกินกว่าที่ทางแอนนี่และทีมงานกำหนดไว้เสียอีก เช่น ภาพของ Lennon ตอนแรกทางทีมก็ไม่ได้มีแนวความคิดที่จะให้เขาถอดเสื้อถ่ายภาพ แต่ในสถานการณ์นั้น แอนนี่ได้ปลุกเร้าให้ทาง Lennon แสดงออกมาในท่าทางนั้นได้ และในบางครั้งสถานการณ์ก็พาไปเอง เช่น ในรูปของ Jerry Hall ตอนแรกก็ไม่ได้มีแนวความคิดว่า จะให้มีลูกอยู่ในภาพ ในขณะที่นั้นลูกของเธอมาหาแล้วร้องไห้ Jerry Hall ก็ให้นมลูก ทางแอนนี่ก็ถ่ายภาพตอนให้นมลูก ซึ่งตอนเลือกรูป แอนนี่พอใจกับรูปนี้มากที่สุด ซึ่งความโชคดีมันก็ต้องมาจากการเตรียมงานที่ดี

การทำงานของแอนนี่นั้น มีความละเอียดในทุกๆด้าน เช่น การที่แอนนี่จะถ่ายใครสักคนนั้น ทางทีมงานต้องหาประวัติของผู้ที่ถูกถ่ายตั้งแต่ตอนเกิดจนถึงปัจจุบัน และหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของแบบ ซึ่งทีมงานของเธอจะทำงานหนัก ไม่ว่าจะทีมหาสถานที่ สไตลิสต์ ซึ่งแอนนี่เป็นช่างภาพต้นๆของโลก ที่สามารถหาสถานที่และอุปกรณ์อะไรก็ได้ ด้วยงบประมาณมหาศาลในการทำงานของเธอ

บทที่ 2

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

งานภาพถ่ายบุคคลในศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้ มีแรงบันดาลใจมาจากงานของแอนนี่ ไลโบวิทซ์ การศึกษา วิเคราะห์งาน สไตล์ ตลอดจนอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในงานของเธอ ข้าพเจ้าได้รับสิ่งเหล่านี้ มาเป็นพื้นฐานแนวทางในการคิดงานของบุคคลต่างๆ ที่ข้าพเจ้า คัดเลือกมาเป็นแบบในงานชุดนี้ แม้ผลงานที่ออกมา อาจจะไม่คล้ายกับงานของเธอมากนัก แต่สิ่งได้จากการเรียนรู้ คือ รากฐานของความคิดในการคิดงานบางอย่างได้มีอิทธิพลมาจากงานของไลโบวิทซ์

แนวความคิดในการคิดงานของแบบแต่ละคน จะนำเอาแง่มุมต่างๆของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว อาชีพ สภาพแวดล้อม ภูมินิยมบางอย่างของแบบมาใช้ร่วมกับแบบ อาจจะทำมาใช้จนเกินจริง หรืออาจจะนำมาใช้แบบตรงกันข้ามกับแบบ ซึ่งแนวความคิดของแต่ละคนจะแตกต่างกัน ไปขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นๆ ซึ่งนำเอาวิธีการเหล่านี้มาเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความน่าสนใจของแบบ เหมือนมีมุขเล็กๆ มาหยอกล้อกับแบบและคนชมงาน ซึ่งอาจจะมีอารมณ์บ้าง จากการได้ชมงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า ซึ่งผลลัพธ์ดังกล่าว จะเป็นการประสพผลสำเร็จสำหรับการทำงานของข้าพเจ้า ส่วนแนวคิดแยกย่อยในแต่ละคนจะกล่าวในช่วงต่อไป

แนวความคิดสำหรับแต่ละบุคคล

ข้อมูลของแบบคนที่ 1

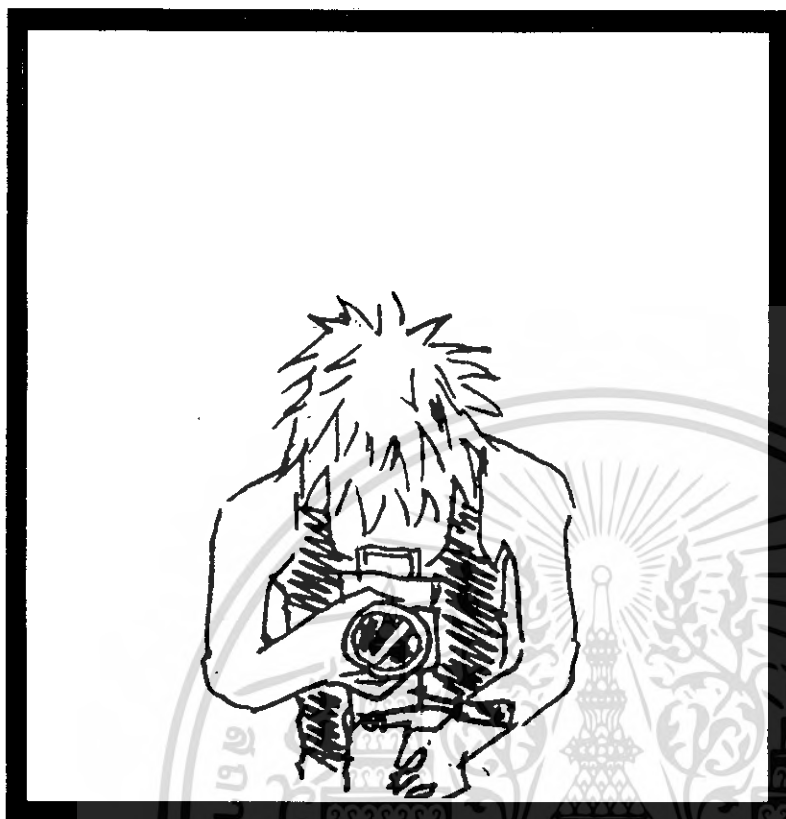
- ชื่อ ฉ.ฐนลิน น้อยไม้
- อาชีพ ช่างภาพอิสระ บรรณาธิการนิตยสารฉ.ฐนลิน
- ประวัติโดยย่อ ช่างภาพอิสระทำก่อตั้งนิตยสารภาพที่ใช้ชื่อตนเอง โดยมีคอนเซ็ปต์หลักคือ วัฒนธรรมข้างถนน ที่มีภาพทั้งศิลปินไทยและต่างประเทศ และเป็นช่างภาพอิสระ ผลงานที่เห็น นอกจากนิตยสารคือทำงานถ่ายพ็อคเก็ตบุ๊กในเครือเวิร์คพอยท์ และงานอิสระต่างๆ

แนวคิดในการถ่ายภาพ

แนวคิดคืออยากที่จะนำสไตล์งานผลงานของฉ.ฐนลินมาใช้ร่วมกับแบบ จึงได้ศึกษางานของเธอจากนิตยสารและหนังสือชื่อ วินาทีแห่งความเจ็บงัน หนังสือที่รวมผลงานและชีวประวัติของเธอ หลังจากที่ได้ดูแล้ว มีความรู้สึกที่เธอถ่ายภาพคนโดยที่ไม่เห็นหน้า หลายรูปมาก เธอให้เหตุผลว่างานของเธอจะประณีตกับการจัดองค์ประกอบอย่างมาก จึงอยากให้คุณดูทั้งภาพ ไม่เพียงดูแค่หน้าอย่างเดียว เพราะโดยปกติใบหน้าเป็นจุดที่ค่อนข้างดึงดูดสายตา

ด้วยเหตุผลที่คุณฉ.ฐนลินให้มา จึงอยากใช้แนวคิดของเธอนี้ มาถ่ายภาพตัวเอง แต่เพื่อไม่ให้ดูไม่เป็นการงอแงเกินไป ข้าพเจ้าจึงพยายามคิดหาท่าทาง โดยให้เธอก็มองคู่มือวีว ไฟล์เตอร์ ซึ่งเป็นมุมมองที่ไม่เห็นหน้า เป็นมุมมองที่นายแบบหรือนางแบบของเธอเห็นเธอกำลังถ่ายภาพ และขณะที่ก้มนี้เอง ทรงผมซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของคุณฉ.ฐนลิน (เธอเป็นผู้หญิงที่ไว้ผมสั้น และใช้จัดแต่งทรงผมให้ตั้ง) ซึ่งโดดเด่นมาก หลังจากนั้นก็นำสไตล์การจัดแสงของเธอมาใช้กับเธอภาพนี้ แม้จะทำตามแนวความคิดทุกอย่างแล้ว แต่รู้สึกว่ายังไม่ลงตัว เพราะเธอถ่ายภาพขาวดำมาตลอด แต่งานนี้จะนำเสนอเป็นภาพสี ทำอย่างไรให้ถ่ายภาพสีและยังคงรู้สึกถึงความเป็นขาวดำของเธอ จึงให้คุณฉ.ฐนลินใส่เสื้อสีดำ และถือ Hasselblad ก็มีสีดำ เพราะเธอถ่ายจากหลังสีขาวตลอด โทนภาพโดยรวมจึงเป็นภาพขาวดำ ที่ถ่ายเป็นสี มีเพียงสีของผิวหน้าที่เป็นสีธรรมชาติ

81155

ภาพที่ 17 ภาพร่าง ผนังนลิน น้อยไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 2

- ชื่อ สุทธิชาติ ศรภักษ์วานิช
- อาชีพ นักเขียนการ์ตูนบริษัท beBOYD CG
- ประวัติโดยย่อ ผลงานเด่นๆ คือ การ์ตูนเรื่องยาว JOE the SEA-CRET Agent ตีพิมพ์ในนิตยสารชั้นนำมากกว่า 8 ปี เช่น Manga Katch, DDT หลังจากทีประสบความสำเร็จมากมายกับการ์ตูนเรื่องนี้ ได้มีการนำไปทำเป็นภาพเคลื่อนไหว(อนิเมชัน) แอ็คชั่นฟิกเกอร์ ทำโฆษณาให้กับผลิตภัณฑ์ในกินี่และมีผลงานต่อเนื่องมากมาย ปัจจุบัน เป็นนักเขียนการ์ตูนบริษัท beBOYD CG และอาจารย์พิเศษสอนศิลปะให้กับมหาวิทยาลัยศิลปกร ด้วยจากผลงานที่ต่อเนื่องและประสบความสำเร็จอย่างสูงของคุณสุทธิชาติ เขาจึงได้รับการยอมรับว่าเป็นนักเขียนการ์ตูนไทยอันดับหนึ่งของเมืองไทย

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

การ์ตูนยาว เรื่องยาว JOE The SEA-CRET Agent สร้างชื่ออย่างมากมาให้แก่ตัวคุณสุทธิชาติ จนการ์ตูนเรื่องนี้ ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ประจำตัวของเขาไปแล้ว ผมจึงได้เอาแนวคิดของการ์ตูนเรื่องนี้มาใช้ในภาพถ่าย คือ การ์ตูนเรื่องนี้ พระเอกเป็นปลาหมึกและมีสัตว์น้ำหลากหลายพันธุ์ในเรื่อง และกลุ่มตัวละครหลักของการ์ตูนเรื่องนี้ล้วนเป็นสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในน้ำ จึงมีความคิดว่า อยากให้คุณสุทธิชาติแต่งชุดว่ายน้ำ และมีอุปกรณ์เกี่ยวกับค่าน้ำ เช่น ขาบกบ สนิทกเกิ้ล มาใช้ แต่ตอนแรกที่คิดไว้ กลัวว่าจะกลายเป็นนักค่าน้ำไปเลย แต่พอมาลองคิดว่าแล้วรู้สึกว่ามันยังแปลกๆ ยังไม่รู้สึกความเป็นการ์ตูนมากนัก จึงนำผลงานในเรื่องนี้ ทำสำเนาภาพการ์ตูนที่เป็นสัตว์น้ำ มาแปะติดให้ทั่วห้องเป็นฉากหลัง ให้รู้สึกว่าจากมีสัตว์น้ำที่เป็นการ์ตูน ตอนถ่ายจริงได้มีการเทน้ำเข้าไปในตัวคุณสุทธิชาติด้วย เพื่อให้ดูไม่แห้งเกินไป แต่ก็ไม่อยากให้เปียกมาก แคพอเห็นว่ามีน้ำเป็นตัวหลังจากที่ถ่ายแล้ว นำภาพมาตกแต่งสีในคอมพิวเตอร์ให้ออกสีน้ำทะเล ให้เหมือนว่าอยู่ใต้ทะเลลึก

ภาพที่ 18 ผลงานของคุณศุทธิชาติ สราภุยานิช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ภาพร่าง สุธริชาติ ศราภักยานิช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 3

- ชื่อ วงศ์ทนง ชัยณรงค์สิงค์
- อาชีพ บรรณาธิการบริหารนิตยสารในเครือ Day poct
- ประวัติโดยย่อ หนึ่งในหกผู้ก่อตั้งนิตยสาร a day ซึ่งในปัจจุบันทำหน้าที่บรรณาธิการบริหารนิตยสารในเครือ Day poct เช่น hamburger และพ็อกเก็ตบุคในเครือทั้งหมด หลังจากที่เขาประสบความสำเร็จในอาชีพ เขาได้ทำพ็อกเก็ตบุคเกี่ยวกับตัวเขาขึ้นมา ในชื่อคู่มือเด็กคือ ว่าด้วยประวัติความดีของเขาตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งได้สร้างนิตยสารa day ขึ้นมา ซึ่ง พ็อกเก็ตบุคเล่มดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างสูง ยอดพิมพ์เข้ามาถึง 17 ครั้ง และได้มีการทำเป็นคู่มือเด็กคือฉบับการ์ตูนเพื่อให้เข้ากับตลาดกลุ่มวัยรุ่น

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

คุณวงศ์ทนง ได้ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำพ็อกเก็ตบุคเกี่ยวกับประวัติของตัวเขา ในชื่อว่า a day story และในชื่อไทยว่า คู่มือเด็กคือ และด้วยยอดพิมพ์เข้ากว่า 17 ครั้ง ดอกย้ำความสำเร็จในความคิดของคุณวงศ์ทนง ได้เป็นอย่างดี ผมจึงอยากนำชื่อทำพ็อกเก็ตบุคเด็กคือของเขามาเป็นแนวคิดแรกในการคิดงาน คิดว่าเด็กคือ ควรจะเป็นอย่างไร อีกทั้งตัวแบบเอง อายุสามสิบปลายๆ แล้ว จะทำอย่างไรให้ดูเด็กได้ จึงได้เอาชุดนักเรียนมาเป็นตัวแทนความเด็กแล้วทำทรงผมตั้งๆ รองเท้าเหยียบสั้น ปลดกระดุมเสื้อ ทำทางกวนๆ นำมาแทนความดีของเด็กนักเรียน ปักชื่อ a day แทนชื่อ โรงเรียน และใช้ลักษณะการจัดไฟโดยการยิงแสงเข้าไปตรงๆเพื่อเพิ่ม Contrast ให้รู้สึกว่าคุณดูแรงเหมาะกับแนวคิดความดี

ภาพที่ 20 ภาพร่าง วงศ์ทอง ชัยณรงค์สิงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 4

- ชื่อ ณรงค์ บุญรัตนานนท์
- อาชีพ ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายโรงงาน บริษัท LME จำกัด
- ประวัติโดยย่อ น้าหนักตัวที่มากกว่าคนอื่นตั้งแต่เด็ก จนได้รับฉายาแทนชื่อว่า อ้วน จนมาถึงปัจจุบัน แม้แต่แม่ พี่น้องยังเรียกว่าอ้วน ด้วยน้ำหนักมากและบุคลิกที่เป็นคนอารมณ์ดี ด้วยลักษณะจำเพาะที่เป็นเอกลักษณ์นี้ จึงได้รับเลือกไปเล่นโฆษณาหลายเรื่อง เช่น มิสทิน ปตท. เอ็มเค และอื่นๆอีกมากมาย มีลูกชายหนึ่งคนที่เหมือนกับตนเองตอนเด็กๆเป็ียบ

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

คุณณรงค์ มีลักษณะจำเพาะที่เป็นคนอ้วนและคนอารมณ์ดี ข้าพเจ้าจึงใช้สิ่งนี้มาเป็นการแนวความคิดในการถ่ายภาพ คือ ต้องการ โชว์สรีระ ต้องให้คุณณรงค์ถอดเสื้อ ใส่กางเกงตัวเล็ก นั่งเอนคอนที่ไปคุยกับคุณณรงค์ ได้มีโอกาสพบลูกชาย ลูกชายเหมือนคุณณรงค์มาก ทั้งสรีระ และหน้าตา จึงได้ให้คุณณรงค์กับลูกชายถ่ายร่วมกัน ให้แสดงถึงความน่ารัก อารมณ์ดีของพ่อและลูก และให้ใส่เสื้อผ้าและนั่งด้วยกัน เพื่อโชว์ความเหมือนของคนทั้งสอง ถ่ายในห้องนอนของคุณณรงค์เพื่อให้ทั้งคู่ผ่อนคลายกับสถานที่ให้มากที่สุดเพื่อแสดงความเป็นตัวเองออกมาได้เต็มที่ โดยไม่เงิน ภาพออกมาจึงดูน่ารัก คู่ส่วนตัว เป็นภาพที่โดยปกติ มีเพียงคนใกล้ชิดเท่านั้นที่จะได้เห็น

ภาพที่ 21 ภาพร่าง ณรงค์ บุญรัตนานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 5

- ชื่อ สมศักดิ์ บุญมั่งมี (ลุงป๊อ)
- อาชีพ คนชุกมะพร้าว
- ข้อมูล หมู่อารมณดีผิวสีแทน พื้นเพเป็นคน โคราชที่มาอาศัยอยู่กรุงเทพฯ ทำงานชุกมะพร้าวที่บ้านถนนพระรามสอง เวลาในการทำงานคือ 09.00-20.00 น. โดยค่าแรงนับจากจำนวนมะพร้าวที่ชุกได้ ยิ่งวันใดชุกได้มาก วันนั้นเงินยิ่งมากตาม

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

ลุงป๊อทำอาชีพชุกมะพร้าวซึ่งเป็นอาชีพที่คนทั่วไปไม่ค่อยได้เห็น การทำงานที่มีเพียงอุปกรณ์คล้ายเคียวอันเล็กกับลูกมะพร้าวทั้งวัน ค่าแรงที่ได้จากการชุกนับเป็นจำนวนลูกที่ชุกได้ ไม่ได้กำหนดเป็นเวลาเหมือนอาชีพอื่น ทำให้ลุงป๊อต้องชุกจำนวนมะพร้าวให้มากที่สุดในแต่ละวัน จึงได้นำเงื่อนไขในการทำงานของลุงป๊อมาเป็นแนวความคิดในการทำงาน มะพร้าวที่ลุงป๊อมีเยอะมาก จำนวนเป็นพันๆลูก ที่แกชุกมากมายจนท่วมตัวลุงได้ จนลุงป๊อเข้าไปอยู่ในภูเขามะพร้าว และให้ลุงป๊อยิ้มอย่างร่าเริงในภูเขามะพร้าว เหมือนสื่อว่าเงินที่ได้วันนี้ ต้องมากมายตามจำนวนลูกมะพร้าวแน่นอน

ภาพที่ 22 ภาพร่าง สมศักดิ์ บุญมั่งมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 6

ชื่อ อรรถพร ธีมากร (หนุ่ม)

อาชีพ นักแสดง นักดนตรีวงเสื่อใหญ่

ข้อมูล นักแสดงมาดเข้ม หลังจากที่ได้เล่นละคร ภาพยนตร์มานาน ได้ออกอัลบั้มเพลง ในชื่อ “เสื่อใหญ่” ที่มีเพลงฮิตมากมาย เช่น กอดกันก็พอ เนื่องจากประสบความสำเร็จจึงได้ออกอัลบั้มที่สอง เสื่อใหญ่ อัลบั้มรักสงบ เป็นคนเพียงไม่กี่คนที่สามารถประสบความสำเร็จทั้งอาชีพนักแสดงและนักดนตรีควบคู่ไป

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าอยากที่จะนำผลงานเพลงของคุณหนุ่มเข้ามาเป็นตัวเล่าเรื่องคู่กัน โดยให้คุณหนุ่มสวมเสื้อลายเสื่อ เพื่อล้อกับชื่อวงดนตรี “เสื่อใหญ่” และเพื่อให้สอดคล้องกับบุคลิกอันคมเข้มของคุณหนุ่ม ข้าพเจ้าจึงเลือกการจัดแสงให้มีลักษณะ low key และการจัดแสงแบบดังกล่าวทำให้รู้สึกถึงสันชาตญาณเวลาเสื่อจะออกดำ เพื่อความสอดคล้องระหว่างลักษณะของทั้งหนุ่มและเสื่อ ข้อดีอีกอย่างของการจัดแสงลักษณะดังกล่าวคือ บรรยากาศในภาพจะหายไป เห็นเพียงคุณหนุ่ม เนื่องจากคุณหนุ่มให้ถ่ายที่บ้านของเขาเอง การจัดไฟแบบนี้ทำให้ไม่ต้องจัดเตรียมฉาก เนื่องจากคุณหนุ่มไม่ต้องการให้มีการเคลื่อนย้ายของในบ้าน จึงเป็นแนวคิดในการจัดไฟเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและข้อจำกัดที่คุณหนุ่มให้มา

ภาพที่ 23 ภาพร่าง อรรถพร ชีมากร

ภาพที่ 24 ผลงานเพลงของอรรถพร ในวงเสื่อใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของแบบคนที่ 7

ชื่อ สุทธิพงษ์ ธรรมวุฒิ

อาชีพ กรรมการผู้จัดการบริษัททีวีบูรพา พีธีกรรายการ คนคั่นคน

ประวัติโดยย่อ ทำงานเบื้องหลังรายการต่างๆมากมาย เช่น เจาะใจ ผู้แล้วรวย

อดีตรองกรรมการผู้จัดการบริษัท เจ เอส แอล จำกัด ต่อมาได้นำบริษัท ทีวีบูรพา เข้าร่วมหุ้นกับบริษัท เจ เอส แอล จำกัด ผลิตรายการ ‘คนคั่นคน’ อีกทั้งรับหน้าที่โปรดิวเซอร์ และคนเดินเรื่องรายการ “คนคั่นคน” ต่อมาจัดตั้งสำนักพิมพ์บูรพา พิมพ์เรื่องสั้นออกจำหน่าย และผลิตรายการ “กบนอกกะลา” ออกอากาศทางช่อง 9

แนวความคิดในการถ่ายภาพ

คุณสุทธิพงษ์เป็นคนมาดขรึม นิ่ง บุคลิกดูเป็นคนจริงจัง เป็นพิธีกรรายการที่เกี่ยวกับชีวิตของคน คุณสุทธิพงษ์จึงดูเอาจริงเอาจังให้เหมาะกับรูปแบบของรายการ คนที่เห็นภาพเขาทางทีวี จึงเห็นบุคลิกของเขาออกมาในรูปแบบดังกล่าวอย่างเดียว ผมจึงนำแนวคิดดังกล่าวมา มาคิดกลับกัน อยากถ่ายภาพคุณสุทธิพงษ์ในมุมมองที่คน ไม่ค่อยมีโอกาสได้เห็นทางทีวี คือ ความมีอารมณ์ ร่าเริง ยิ้ม ซึ่งเป็นอารมณ์ที่ตรงกันข้ามกับที่เคยพบเห็น ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะถ่ายภาพของเขาในระยะใกล้ (close-up) เพื่อเน้นให้เห็นสีหน้าที่บอกอารมณ์ได้อย่างชัดเจน โดยไม่มีองค์ประกอบอื่นมาดึงความสนใจ

ภาพที่ 25 ภาพร่าง สุธธิพงษ์ ธรรมวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการทำงาน

หลังจากที่ได้แนวความคิดในการทำงาน พร้อมภาพร่างแล้ว เพื่อการทำงานอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการวางแผนการทำงาน โดยแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 การติดต่อประสานงาน

1 การติดต่อกับแบบ หลังจากที่เราได้แนวความคิดในการทำงานแล้ว หาข้อมูล เช่น เบอร์โทรศัพท์จากบริษัทที่บุคคลเหล่านี้ทำงานอยู่ ติดต่อจากบุคคลที่รู้จักกับแบบหรือเคยร่วมงานกับแบบ การติดต่อจะค่อนข้างยากลำบาก เพราะต้องติดต่อผ่านหลายคน และบางครั้งแบบ ไม่ยอมถ่าย จึงต้องหาสำรองเพื่อเลือกหลายคน

2 นัดพูดคุยกับเกี่ยวกับแนวความคิดที่จะถ่ายกับแบบ นำเอารายละเอียดเกี่ยวกับการทำศิลปินพันธ์ และภาพร่าง มาพูดคุยกับแบบ ซึ่งตรงนี้บางครั้งแบบอาจ ไม่ยินยอมให้ถ่ายภาพตามแนวคิดที่กำหนดไว้ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนบางเป็นบางครั้งตามความเหมาะสม โดยยังต้องคงแนวความคิดพื้นฐานไว้เสมอ

3.2 จัดหาสถานที่

1 หาสถานที่ให้เหมาะสมกับแนวความคิดของแบบแต่ละคน หาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของสถานที่ เช่น ขนาด สภาพแสง การให้คิวในการถ่าย สถานที่ตั้งของสถานที่ โดยต้องคำนึงถึงความสะดวกของแบบด้วย

2 จัดเตรียมสถานที่ถ่าย ให้ใกล้เคียงกับภาพร่างให้มากที่สุด บางครั้งอาจจะไม่ตรง จึงต้องมีการคิดในส่วนที่จะต้องนำไปทำในขั้นตอนตกแต่งด้วยคอมพิวเตอร์ด้วย

3.3 จัดหาอุปกรณ์ประกอบในภาพ (Prop)

1 จัดหา Prop ให้เข้ากับแนวความคิดของแต่ละคน เช่น คุณอรรถพรต้องตัดเสื้อคลุมลายเสือโคร่ง จึงต้องมีการสั่งตัด หรือ คุณศุภรชชาติที่ต้องใส่ชุดประดาน้ำ ไปหาเช่าอุปกรณ์เกี่ยวกับดำน้ำ และอัดสำเนาภาพงานการ์ตูนเพื่อใช้ในการทำห้องการ์ตูนได้น้ำ จึงต้องมีการวาดตัว หรือภาพร่าง. ให้ทางร้านเสื้อตัด จัดหาให้เหมาะสมกับแนวความคิดที่กำหนดไว้

3.4 ถ่ายทำ

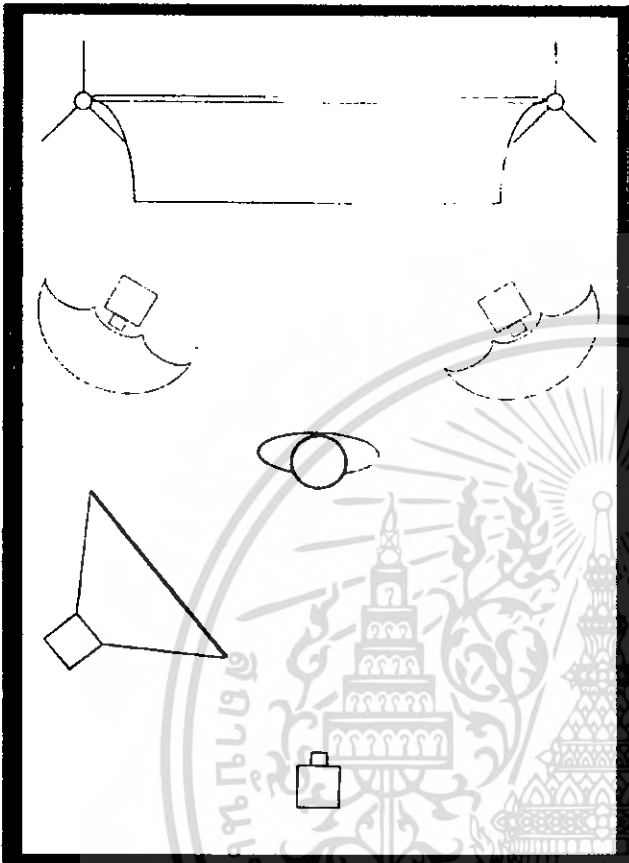
- 1 ทำความเข้าใจกับผู้ช่วยเกี่ยวกับแนวความคิดในการถ่าย
- 2 ติดตั้งไฟที่จะใช้ถ่ายภาพตามแบบร่าง เตรียมพร้อมก่อนเวลานักกับแบบ

3.5 ตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์และอัดขยายภาพ

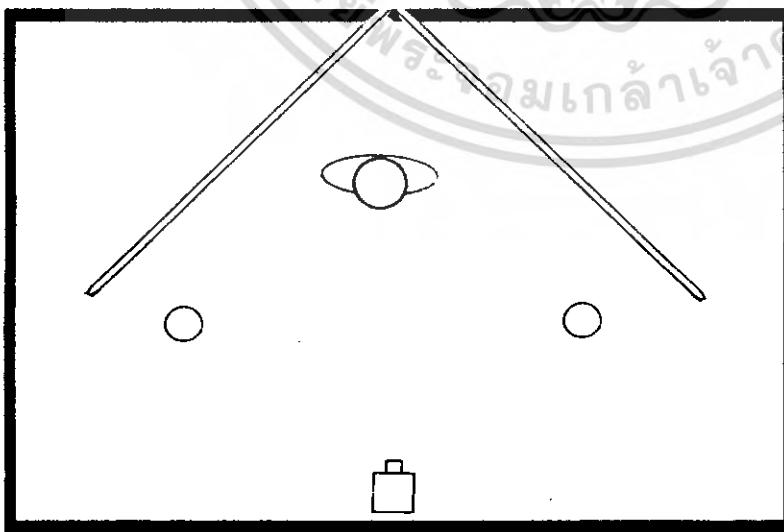
- 1 ตัดฟิล์มทั้งหมดล้าง และเลือกรูปที่ตรงกับแนวคิดมากที่สุด แล้วส่งสแกน
- 2 ตกแต่งภาพให้เหมาะกับแนวความคิดที่วางไว้
- 3 ส่งอีกรูป พร้อมทดสอบให้ได้สีในภาพตรงกับที่ต้องการ

3.6 แผนผังการจัดไฟ

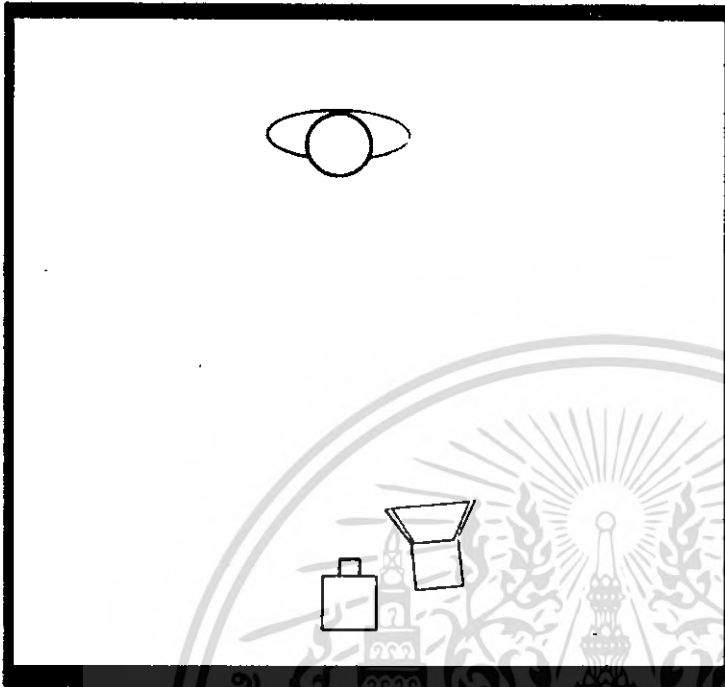

ภาพที่ 26 แผนผังการจัดไฟ คุณฉัฐนลิน

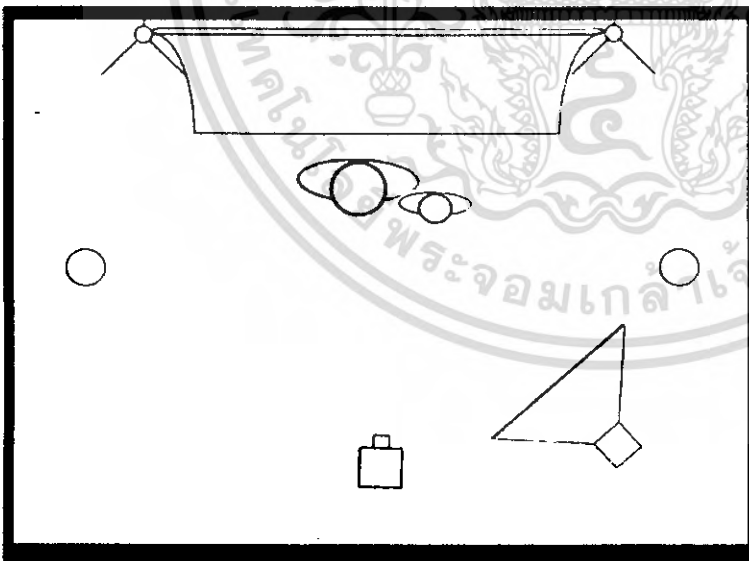

ภาพที่ 27 แผนผังการจัดไฟ คุณศุทธิชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

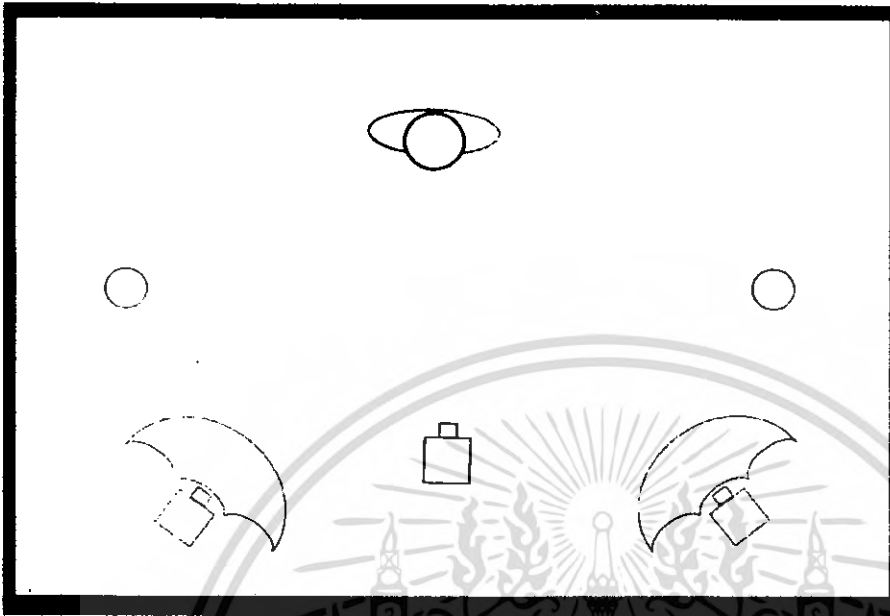

ภาพที่ 28 แผนผังการจัดไฟ คุณวงศ์ทอง

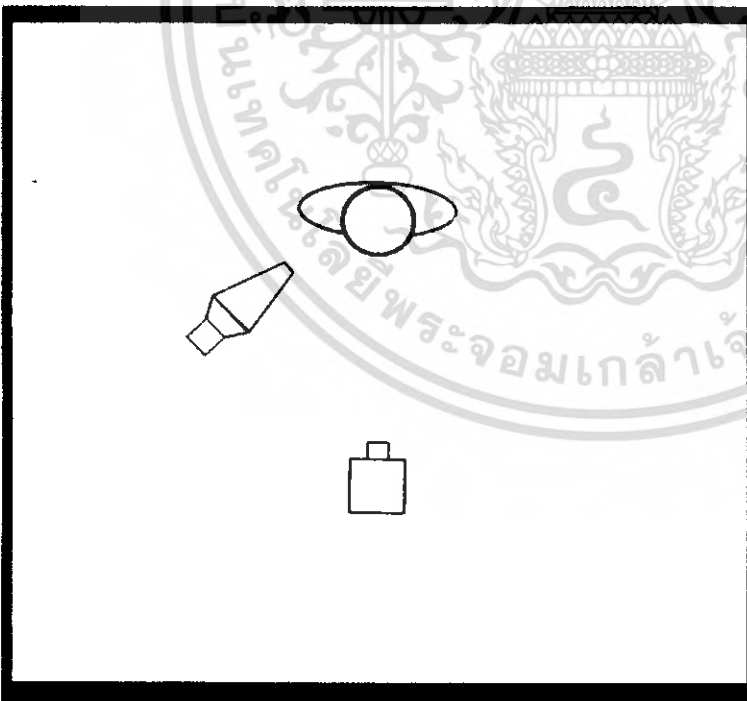

ภาพที่ 29 แผนผังการจัดไฟ คุณณรงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

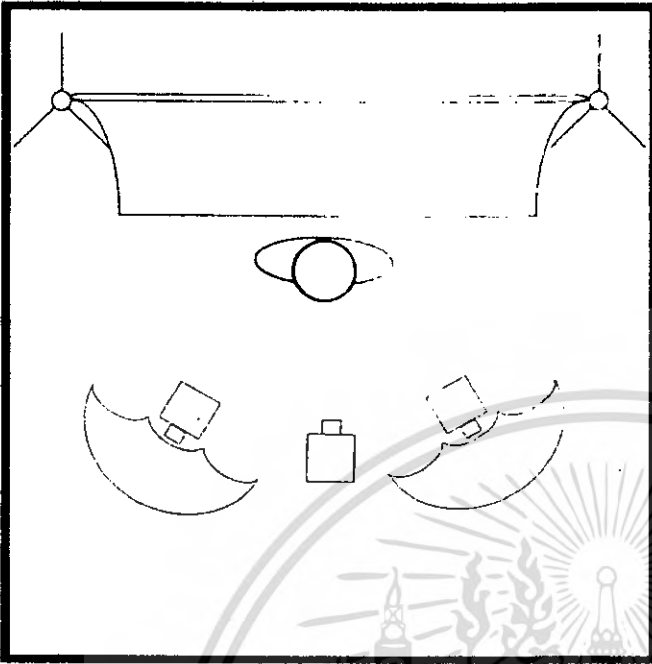

ภาพที่ 30 แผนผังการจัดไฟ ฤกษ์สมศักดิ์

ภาพที่ 31 แผนผังการจัดไฟ ฤกษ์อรรคพร

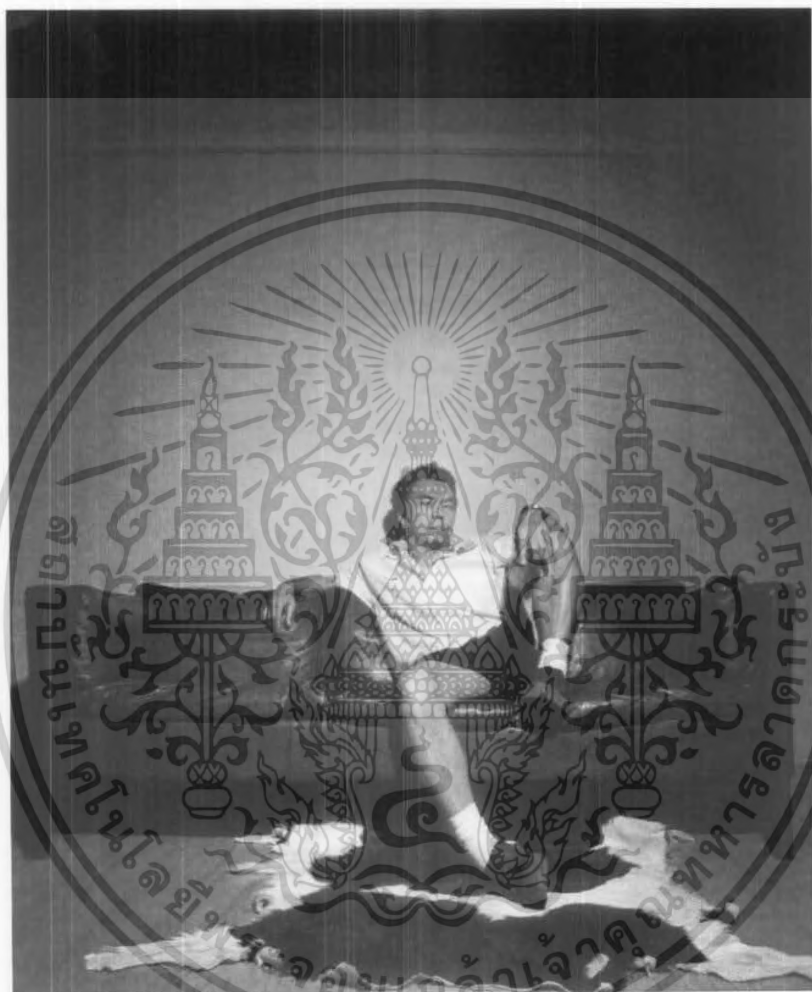
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 แผนผังการจัดไฟ อุณสุทธิพงศ์

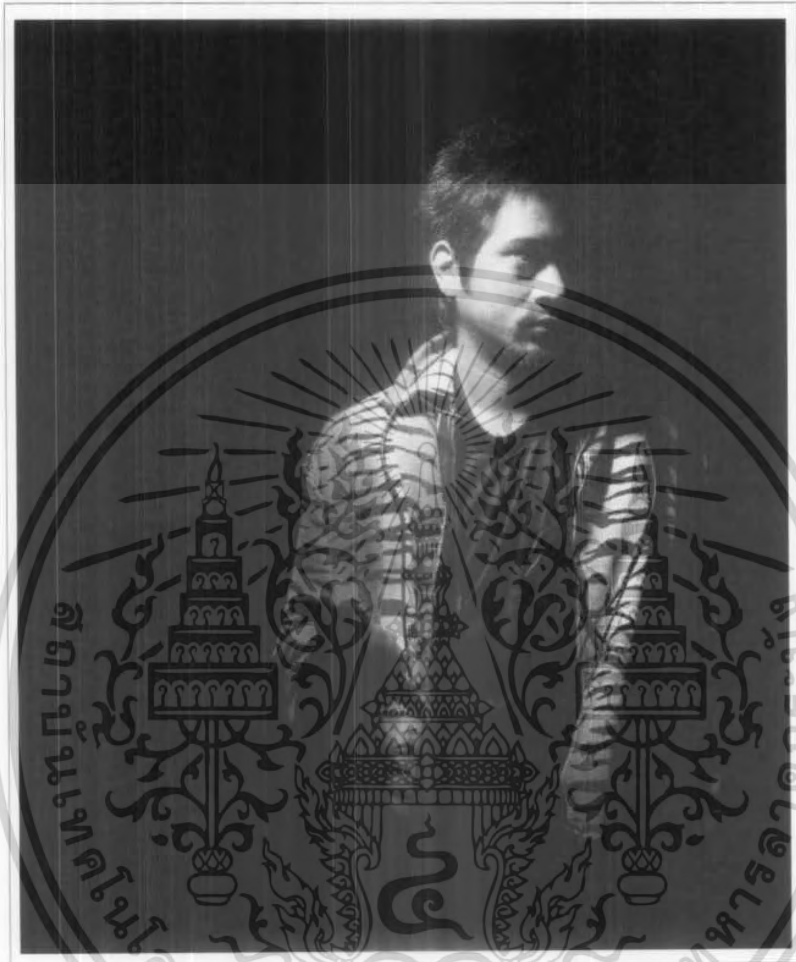
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลงานจริง

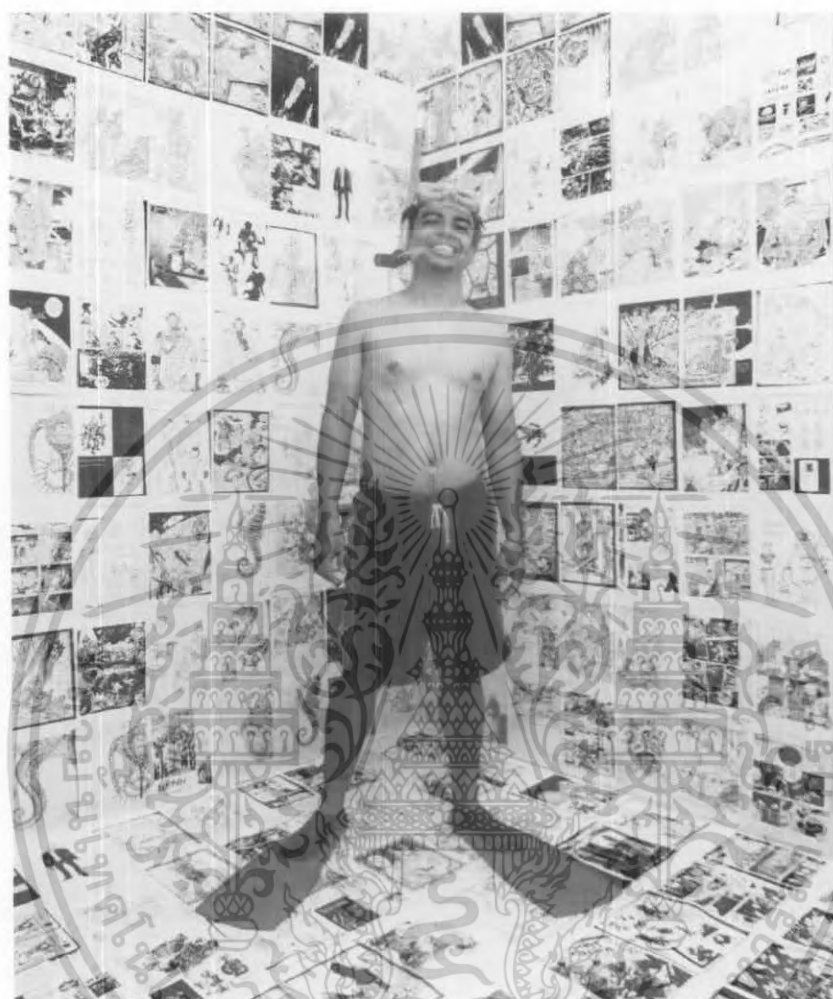
ภาพที่ 33 วงศ์ทอง ชัยณรงค์สิงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

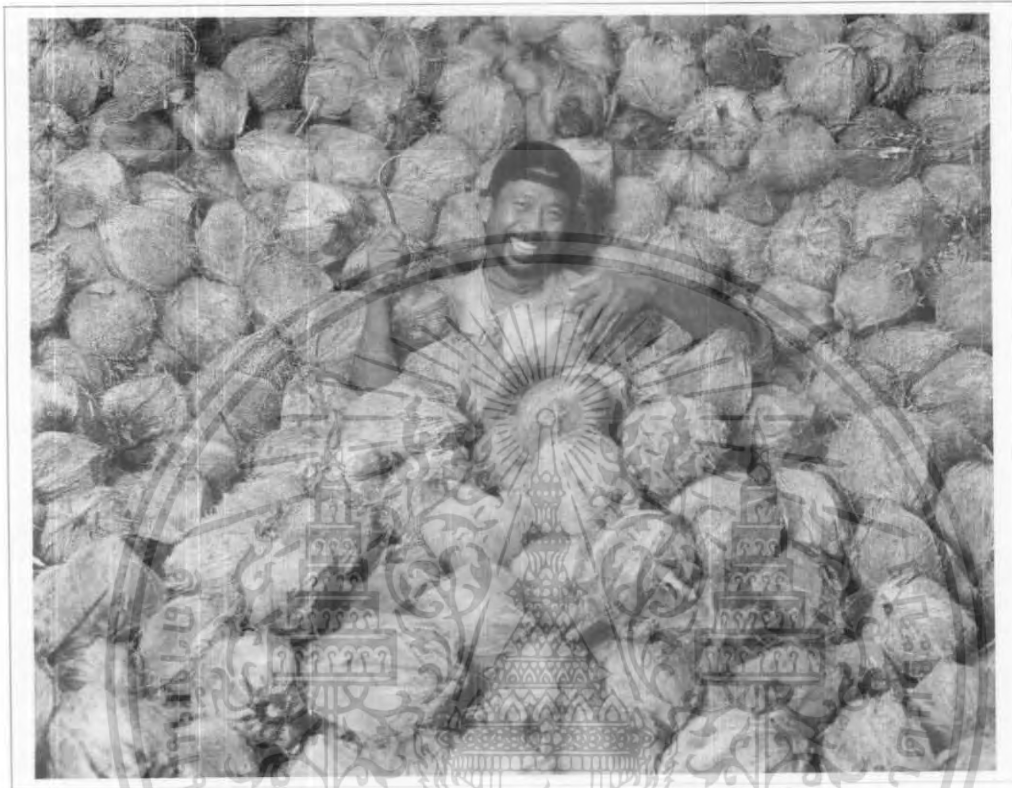
ภาพที่ 34 อรรถพร ชีมากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 กุทธีชาติ ศรีภักย์วานิช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 สมศักดิ์ บุญงมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

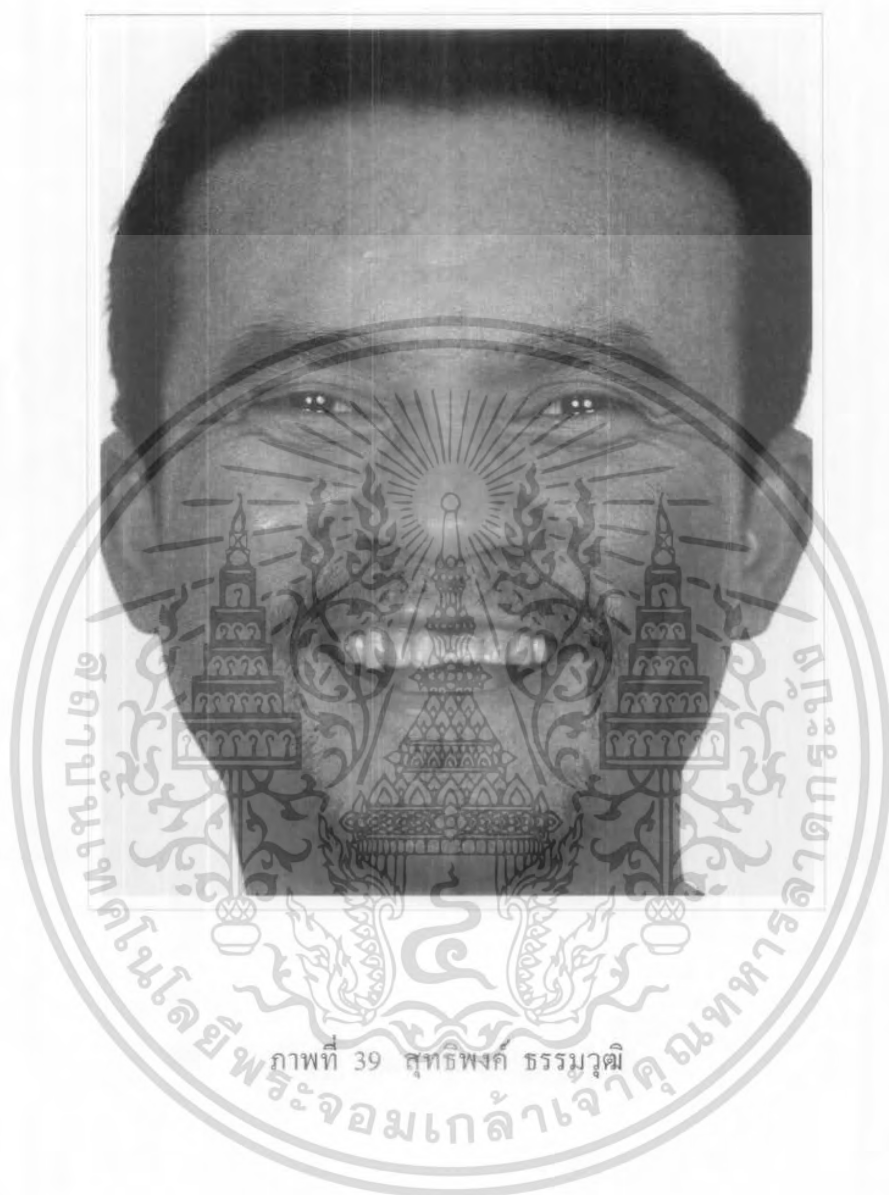
ภาพที่ 37 ฉันทนลิน น้อยไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 ณรงค์ บุญรัตนานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 สุทธิพงศ์ ธรรมวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

งานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ของข้าพเจ้า เกิดมาจากความต้องการแรงบันดาลใจที่มีต่องานบางชิ้นของแอนนี่ โลโบวิทซ์ ซึ่งเป็นผลงานภาพถ่ายบุคคลที่มีชื่อเสียงและบางคนที่เป็นคนธรรมดา เธอถ่ายทอดคนเป็นตัวตนของบุคคลเหล่านี้ ได้อย่างยอดเยี่ยม ทั้งในด้านแนวความคิดและทางด้านเทคนิค ข้าพเจ้าหลงใหลงานของโลโบวิทซ์ จนอยากที่จะทำงานในรูปแบบลักษณะแนวความคิดที่ใกล้เคียงกัน งานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าค่อนข้างยากเนื่องจากข้าพเจ้าเป็นนักศึกษา เป็นการยากลำบากที่จะนำบุคคลต่างๆ มาถ่ายทอดตามที่ตนเองกำหนดไว้ แนวความคิดที่กำหนดไว้ในแต่ละบุคคลจึงต้องมีการยืดหยุ่นบ้าง แต่ยังคงอยู่ในกรอบของแนวความคิดหลักที่กำหนดไว้ในตอนแรก การทำงานจึงมีอุปสรรคตั้งแต่การคิด คิดต่อ การถ่ายทำ ดังนั้นจึงจะต้องมีการวางระบบแผนงานไว้ล่วงหน้าพอสมควร

จากทุกขั้นตอนของการทำงาน เริ่มตั้งแต่หาข้อมูลแต่ละบุคคล จนกระทั่งเสร็จสิ้นเป็นผลงานจริง ทำให้มีความรู้จากการหาข้อมูล การแตกยอดทางความคิด การจัดระบบงาน ตลอดจนการสร้างแนวความคิดในการถ่าย แม้ผลงานที่ออกมาอาจจะไม่ตรงตามที่ต้องการทั้งหมด แต่มันเป็นการเรียนรู้ การแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการทำงานต่อไปภาคหน้า

ข้อเสนอแนะ

- 1 การขอถ่ายภาพบุคคลที่เป็นกลุ่มคนที่มีชื่อเสียง ควรนัดล่วงหน้ามากๆ เพื่อเวลาในการถ่ายไว้นานๆ เพราะบุคคลกลุ่มนี้การขอคิวถ่ายค่อนข้างยาก และบางครั้งอาจมีการขอยกเลิกกะทันหัน
- 2 การคิดแนวความคิดในการถ่ายควรคิดหลายๆแบบ และยืดหยุ่นให้มากที่สุด โดยคงแนวความคิดเดิมให้มากที่สุด เนื่องจากแบบที่เราไปคิดต่อ อาจจะไม่ยินยอมให้ถ่าย เพราะเขาอาจจะไม่ชอบ จึงต้องมีทางเลือกให้แบบ เพื่อให้เขาสบายใจมากขึ้น
- 3 การทำงานถ่ายพอร์ตเทรต เราควรรู้เรื่องของแบบให้มากที่สุด การอ่านชีวประวัติ หรือข้อมูลต่างๆของแบบ จะทำให้เราเข้าใจแบบมากขึ้น ทั้งในแง่การสร้างแนวความคิดในการถ่าย และการพูดคุย คิดต่อกับแบบ เราจะได้รู้ว่า เขาเป็นอย่างไร คิดอย่างไร จะทำให้เราทำงานง่ายขึ้น
- 4 ควรมีการทดสอบการจัดแสงก่อนการถ่ายจริงเสมอเพื่อลดเวลาการทำงานจริง

บทที่ 6 ประวัติผู้เขียน

นายรัฐพล ศิริจิรสุข เกิดวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2527 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนวัดราชบพิธ และชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า และได้ศึกษาต่อที่สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาถ่ายภาพ ในปี พ.ศ. 2547-2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ฉวีรุณลิน น้อยไม้, วินาทีแห่งความเจ็บเหงา, กรุงเทพฯ : บริษัท แอคมี่ พรินต์ติ้ง จำกัด, 2005

วงศ์ทอง ชัยณรงค์สิงค์และกลุ่มเถิด, A day story catoon, กรุงเทพฯ: Day poet, 2004

Annie Leibovitz and Susan Sontag, Women, New York : Random House, 2000

Annie Leibovitz Puts Down Camera, [internet]. สืบค้นได้จาก :

<http://www.powells.com/authors/leibovitz.html>. ธันวาคม 2007

Annie Leibovitz: Portraits, [internet]. สืบค้นได้จาก :

<http://www.temple.edu/photo/photographers/leibovitz/index.html> มกราคม 2007

Through Her Lens, [internet]. สืบค้นได้จาก :

<http://www.msnbc.msn.com/id/14964292/site/newsweek> มกราคม 2550

